

מתוך אגרת הרמח"ל ששלח לרבו הרב הגאון רבי ישעיה באסאן זצוק"ל זיע"א.

וזאת ידעתי אגיד, כי ודאי כבר נתרבה הקטרוג עד שהיה יכול להגיע ח"ו אל מקום גדול, ואנו ת"ל הקדמנו (וירצה ה', יהיה לכל ישראל) רפואה למכה, כי זה ה' חדשים בקירוב כבר ראינו את הנולד והתחלנו בתיקון גדול, כאשר אומר עתה לכ"ת, וזאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש, בני אטליא, ישמרם צורם, לינצל מרשת זו טמנו שונאיהם. **ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד,**

זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשינו, כי כבר ידענו מ"ש רשב"י בספר הזוהר פרשת ויצא, "בעוד דהאי קול לא פסק דבור שלטא ויכלא וע"ד לא איצטריך אוריתא למפסק", [ע"כ] ושם למעלה מעט: "כל זימנא דחכימיא ייחדון בה באורייתא, לא יכיל סמ' בהו",

[ע"כ] וע"כ שמנו עצמנו לקבוע לימוד שלא יהיה לו הפסק כלל - זה משפטו: שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה, לקיים להם להיות בין כולם, לומדים תמיד מן הבוקר עד הערב, כל הימים לא יחשו, והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, וע"כ כלם כאיש אחד יחשבו, ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל. ובסדר זה יתחילו: מיד אחר תפלת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה, ושם ילמוד שיעור קבוע לי עד בוא השני ויקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסיים שם יתחיל, עד בוא השלישי ויקח ממנו, וכך יקיפו וילכו עד צאת הכוכבים, דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת לימודו יהא דינו כמתפלל שמונה עשרה, **שלא יוכל להפסיק בשום מן הפסק שבעולם,** ולא יסיים לימודו עד שיתחיל הבא, **באופן שברגע אחד לא יפסק קול התורה,** והלימוד הוא ספר הזוהר, תיקונים וזוהר חדש - ונמצינו לומדים בכל שבוע כל זה,

וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזירות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזירה הקשה ח"ו, **ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום,** כי אני אלמלא נתיישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום, אבל כ"ת יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל, ואנו מצליחים בזה תודות לא-ל, ועוד לנו סדרים רבים וכאים בענין הלימוד הזה. וה' אלקי השמים ימלא משאלות לבבו לטובה ואת משאלות כל בני ביתו אשר דורש אני שלומם כאיש אחד, כנפשו הרמה וכנפש שותה בצמא את דבריו.

משה חיים לוצאטו.

תקנות הישיבה (תקנות ראשונות)

בהנו"א¹ אלה דברי הברית, החוקים המשפטים והתורות, אשר קבלו עליהם החברים הקדושים, אשר באו על החתום, לקיים עליהם לשם יחוד קו"ש, כולם - יבכש"ב², ... כי נעשו כולם כאיש אחד, לעבוד את העבודה הזאת עבודת ה', להחשב אחד מהם ככולם, לכל העבודה הזאת, וזה אשר קבלו עליהם: ראשונה, לקבוע לימוד תמידי אשר לא יפסוק, בבית התלמוד הקדוש הזה, בספר הזוהר הקדוש, ללמוד כל איש מהם חלקו זה אחר זה, מאחר תחלת הבוקר³, ועד עת תפלת מנחת ערב, כל הימים תמיד, חוץ משבת, יום טוב, ופורים, ט' באב, וערב ט' באב, ומערב שבת וערב יום טוב מחצות והלאה, לפי התנאים אשר התנו בלימוד הזה לפני ה':

[א] שלא יהיה הלימוד הזה עליהם נדר, דהיינו שלא להכשל ח"ו בעוון נדרים, אבל יהיה עליהם בכל תוקף וחומר גדול שיוכל פה לדבר ולב להרהר.

[ב] שלא יפסיק הלימוד כלל, אלא בבא אחד למלא מקום חברו, יתחיל הב' הבא טרם יפסיק הראשון, למען לא יפסיק הלימוד כלל.

[ג] שאם אחד מהחברים ילך בדרך רחוקה או קרובה, חבריו הנשארים ישלימו בעדו, ויחשב לו כאילו היה גם הוא עמהם.

[ד] שלא יהיה הלימוד הזה לא ע"מ לקבל פרס, בשום צד ציפוי שכר, או לשום צד מחשבה ופניה אחרת חלילה, כי אם רק לתיקון השכינה הקדושה, ולתיקון כל ישראל עם ה' לעשות נחת רוח ליוצרם, ולא יהיה להם שכר מזה, כי אם לזכות לעשות עוד תיקונים כאלה וכאלה, ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתא ולתיקון כל ישראל⁴.

¹ בעזרת ה' נעשה ונצליח, אמן.

² יפתח בדורו כשמואל בדורו, או שצריך לומר יבכ"ש: יחד בשם כל ישראל.

³ עיין בהספד תלמידו (על הרמח"ל) שכתב ז"ל: "מעלת הרב תיקן בבית מדרשו לימוד כל כך חשוב שאין דומה לו, התחלת הלימוד בבוקר, וקודם לגומר, מתחיל בלי הפסקה לעולם, כל היום וכל הלילה, ידוע לנו מה שכתבו חכמי האמת, שהקריאה הפשוטה בספר הזוהר משפיעה קדושה גדולה על הנפש אפילו מי שלא ירד לסוף דעתו של הזוהר... עי"ש.

⁴ ותראה שזהו רצונו של מקום שיהיו חסידי ישראל מזכים ומכפרים על כל שאר המדרגות שבהם, והוא מה שאמרו ז"ל בלולב ומיניו יבואו אלה ויכפרו על אלה [ויקרא רבה ל, י"ב], שאין הקב"ה חפץ באבדן הרשעים, אלא מצוה מוטלת על החסידים להשתדל לזכותם ולכפר עליהם, וזה צריך שיעשה בכוונת עבודתו, וגם בתפלתו בפועל, דהיינו שיתפלל על דורו לכפר על מי שצריך כפרה, ולהשיב בתשובה מי שצריך לה וללמד סנגוריה על הדור כולו וכו', כי אין הקדוש ברוך הוא אוהב אלא למי שאוהב את ישראל, וכל מה שאדם מגדל אהבתו לישראל, גם הקב"ה מגדיל עליו, ואלה הם הרועים האמתיים של ישראל שהקב"ה חפץ בהם הרבה, שמוסרים עצמם על צאנו ודורשים ומשתדלים על שלומם וטובתם בכל הדרכים, ועומדים תמיד בפרץ להתפלל עליהם לבטל הגזירות הקשות, לפתוח עליהם שערי הברכה וכו', עי"ש.

[ה] שאם ח"ו איזה אונס או טעות או שכחה יארע, להפסיק הלימוד הזה, באיזה צד שיהיה, לא יעשה הפסק זה שום רושם רע, לא למעלה ולא למטה כלל תיקר, ויהיה מעשיהם בלימוד הזה רק לתקן ולא לעוות כלל ועיקר.

[ו] שיוכלו לצרף ללימוד הזה, הלימוד הכללי של כמוהר"ר משה חיים רבם נר"ו, הלימוד שהוא לומד בישיבה בחצי היום.

[ז] שיוכלו כל אחד מהחברים, לזכות לפעמים גם לאחר, אשר לא מכלל החברה הקדושה הוא, שיוכל ללמוד במקומו בשעתו, ויחשב כאלו למד אחד מן החברים הקדושים עצמם.

[ח] קיבלו עליהם לחבר ג"כ יום בלילה, בלימוד הזה.

[ט] שלא יחשב הלימוד הזה לשום אחד מהחברים לתיקון פרטי, אפילו לכפרת עוונות, רק תהיה בו הכוונה שלימה לגמרי, לתיקון השכינה הקדושה, ולתיקון כל ישראל.

[י] שלא יהיה שום זמן קבוע לשום אחד מהחברים ללימוד הזה, אלא כל אחד יבוא ככל אות נפשו בזמן שיהיה ביכולתו.

(מלוקט מתוך הספר החשוב תקנות הישיבה לרמח"ל בעריכת הרב שמעון פרץ שליט"א)